U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I: B.**, zastoupeného JUDr. Michalem Račokem, advokátem se sídlem Havlíčkova 11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, ve věci kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 11. 2004, č. j. 60 Az 79/2004 - 32,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále označován jako „stěžovatel“) nadepsaný rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2004, č. j. OAM-1220/VL-11-08-2004, E. č. V049150. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel ve své kasační stížnosti označil její důvody jako spadající pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že nezákonnost spočívá v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Zároveň požádal o odkladný účinek kasační stížnosti. Nic dalšího v žalobě ani v žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti neuvedl, zejména neuvedl žádné konkrétní skutkové okolnosti či právní výtky, z nichž by ve vztahu k osobě stěžovatele a jeho situaci bylo lze dovodit tvrzení důvodu kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud proto vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti ve výše uvedeném smyslu ve lhůtě jednoho měsíce usnesením ze dne 13. 5. 2005, č. j. 60 Az 79/2004 - 58, které bylo jeho zástupci doručeno dne 27. 5. 2005. Zároveň soud stěžovatele poučil, že nebude-li uvedená vada kasační stížnosti odstraněna, bude řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu soudu nijak nereagoval.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě

nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu; nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li s. ř. s. jinak, soud usnesením odmítne návrh mimo jiné, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Kasační stížnost stěžovatele neobsahovala z náležitostí uvedených v § 106 odst. 1 s. ř. s. údaj o tom, z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá, neboť neobsahovala žádný poukaz na konkrétní skutkové okolnosti ani žádné právní výtky, jež by ve vztahu k osobě stěžovatele a jeho situaci bylo lze považovat za tvrzení důvodů kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 písm. a) s. ř. s., na který stěžovatel ve svém podání poukazoval. Bez uvedení takovýchto konkrétních skutkových okolností či právních výtek je kasační stížnost neprojednatelná, neboť není vymezen rozsah, v němž by měl Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu přezkoumávat; v řízení o kasační stížnosti proto nelze bez odstranění této vady pokračovat. Jelikož stěžovatel na řádně doručenou výzvu k odstranění vad kasační stížnosti nijak nereagoval, třebaže byl soudem řádně poučen o následcích jejího neodstranění [v této souvislosti je nerozhodné, že vzhledem k převažující judikatuře Nejvyššího správního soudu by bylo v daných souvislostech v poučení o odmítnutí podání vhodnější odkázat na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a nikoli na § 37 odst. 5 s. ř. s. - viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, uveřejněné pod číslem 6/2003 Sb. NSS, srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2003, č. j. 3 Ads 21/2003 - 40, uveřejněné pod číslem 195/2004 Sb. NSS], takže odstranitelná vada podání nebyla odstraněna, nezbylo než podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120, § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. kasační stížnost stěžovatele odmítnout, neboť nebyla splněna podmínka řízení v podobě existence projednatelné kasační stížnosti.

Vzhledem k neprodlenému rozhodnutí o odmítnutí kasační stížnosti poté, co byl stěžovatel vyzván k jejímu doplnění, již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o přiznání jejího odkladného účinku.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první in fine ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 1. září 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu